

Masal Ve Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Ağustos 2020

Her düşün bir öyküsü vardı elbet her öykünün de bir düşü.

Mevsimler çalım attı aşka:

Ah, ne çok revnak acı

Sözcükler kumpas

Aşka tutsak her hücre ve hece

Gönlün beyitlerine serili mihenk taşı

Zarif bir rüzgâr esefle uçuşturan saçı.

Gönlün hadisi her mevsim

Her mevsimde saklı yeis

En çok kendine zulmeden bir sevda

Aşkın da neşriyatında saklı icraat

Elbet dökülen pulları zeminin

Elbet okşayan eli sevgi dolu bir annenin.

Acıların lehçesi ve saltanatı

Sür git bitmek bilmeyen bir lanet

Dökümlü eteklerinde kaderin

Caka sakan bir nifak gibi

Hayatla giren arasına her illet

Göğün de çadırında kurulu töhmet

Ve işte başladı nihayetinde masal.

Kundaklanan bir ömür

Salkım söğütlerin nazarında sefil bir tanrı

Adeta yalnızlık.

Kendine kurban

Kimliklere hüsrana yükleyen bir yenilgi

Varlığın safiyet yüklü lehçesi

Karambole giden her günden

Arda kalan isyan

Tövbe etmeyi unutan bir lisan ve insan

Acıların odağında saklı bir huşu ile

Yükselen göğe

Varla yok arası bir merhamet
En çok nefesine tutsak bir köle.

Bir hayra delaletti şer madem
Matemin izini süren mahrem ve lanet
Aşkın göğsüne tutsaklığı
Gözlerine tutsak yenilginin
Cebbar bir şiir gibi çıktığı yolda
Boy verecekti dizeler
Açan çiçeğin çehresinde solgun olsa da
Acısından derdest bunca hece
Elbet soluyacaktı aşkın ve sonsuzluğun nefesini.

Bir heves kundaklanan kimi zaman
Kaplumbağa adımlarıyla şairin
Önü alınmaz duygular
Gölgelere kurban edilen ömür
Hicreti belki matemin
Beyliklerin hüküm sürdüğü devirler gibi
İçine çöken tortu bilinmez.

Solan bir beyit
Yetmedi mi?
Sürgün edilen sefalet yüklü bir kehanet
Aşkın da ambarında saklı özlem
Közünde isyan ve yalan
Neyse ne beşerin öfkesi
Kendini kendine kurban veren bir lanet.